

M. I.

LIETUVIŲ

BALSAS.

№ 11.

KAINA:

Metams 4 rb., pusme-
čiui 2 rb. 10 kap., 3
mėnesiams 1 rb. 10 kp.
1 mėnesiui 35 kap.

Skiriam numeris 5 kop.

SKELBIMAI:

Petito eilė (4 skiltys)
prieš tekstą 60 kap.,
po teksto 30 kap.
Darbo ieškantiems:
eilė 10 kap.

Spalių 15 d. 1915 m.

Redakcijos ir Administracijos adresas: PETRAPILIS, Baskov per. № 29, b. 10. (Znamenskų g. kampas). Tel. 652-02.

Redakcijos sekretorius L. Noreika priima kasdien, be sekmadienių, nuo 12—2 val. dieną.

A. † A.

Spalių 3 d. 1915 m. 1 val. 30 min. dienos Petrapilyje, atvažiavęs iš
Rygos, staiga atsiskyrė su šiuo pasauliu 7½ metų amžiaus

Algirdas-Feliksas Vizbaras.

Kūnas, lig vežant Rygon, padėtas senųjų kapų bažnyčios ru-
syje

Apie jo netikėtą mirtį su tikru gailesiu ir nuliudimu praneša
giminėms, draugams ir pažįstamiems

Tėvas, motina ir broliai.

Pabėgėlių rašomasis ir žinių teikiamasis Biuras

prie Centralinio Lietuvių Komiteto dėl karo nukentėjusiems šelpiti
pradėjo darbuoties nuo rugp. 25 d.

Biuras rašo visus lietuvių, išsiblaškiusius po Rusiją, renka žinias
apie jų padėjimą, padeda susisiekti kitiems kitiems giminėms, pažįstamiems ir
kaimynams; teikia visokių pabėgėliams reikalingų žinių ir duoda žodžių ir
raštu teisės ir kitokių patarimų.

Biuro adresas: Petrograd, Baskov per. 29, b. 10; tel. 652—02.

Tramvajai vaikščioja šie: № 4, 6, 16, 17.

Biuro vedėjas advok. Kazys Šalkauskis.

Petrapilis, spalių 15 d.

Jau kelius kartus rašėme „Liet.
Balse“ apie tai, kaip šelpiti vokiečių
užimtoji Lietuva. Bet tas klausimas
yra taip didelis, taip platus, jog jam
išsiaiškinti reikia daug laiko ir
vietos laikraštyje. Tad mums prie
jo, tur būti, dar ne kartą teks grįžti.

Jau rašėme „L. Balse“, kad Cen-
tralinio Lietuvių Komiteto pirminin-
kas atst. M. Yčas ir Komiteto sekre-
torius St. Šilingas išvažiavo į Švediją
į Stokholmą rūpintis kaip nors su-
tvarkyti Lietuvos šelpimo darbą, su-
organizuoti tokią įstaigą, kuriai pa-
dedant galima būtų tas darbas dirbti.
Praėjusioje „Lietuvių Balso“ nume-
ryje (10) idėjome telegramą iš Stok-
holmo, kurioje pasakyta, kad pasisekė
suorganizuoti komitetą. Dėdami tą te-
legramą dar nežinojome, koks tas ko-
mitetas, kokie žmonės jame darbuo-
sis. Dabar jau turime daugiau žinių.
Netrukus sugrįš ir patys pasiuntiniai.
Iš jų dar plačiau išsirsime.

Jau iš tų žinių, kurias mes turi-
me, galime daug spręsti. Žinome, kad
komitetas sudarytas iš neutralinių ša-
lių atstovų, žinome, kad į jį įeina to-
kie žmonės, kaip Švedijos parlamen-
to nariai, žinomi inžinieriai ir t. t.
Komiteto pirmininku bus Švedijos
parlamento narys, Stokholmo miesto
meras (galva) Lindhagenas, komiteto
nariais—parlam. narys, buvęs mi-
nisteris Bergstremas, inžinieris Olso-
nas ir t. t.

Išsteigtajam komitetui teks dirbti
bei didelis ir svarbus darbas. Kol

dar jo nebuvo, rūpėjo, koks jis bus,
kas tą darbą dirbs, nes labai daug
pareina ir pats darbas, ir jo vaisiai
nuo to, kokie žmonės į jį stoja. Nu-
eiti į kraštą, kuriame ką tik siautė ir
dar dabar tebesiaučia karas, kurį turi
užėmusi kita kariuomenė,—nueiti tenai,
įsisprauti, suorganizuoti šelpi-
mą ir jį dirbti tokiomis sunkiomis
aplinkybėmis, kaip dabar, — dalykas
nelengvas.

Galime tikėtis, kad tokiam komi-
tetui, kuriame bus neutralinių šalių
atstovai, jų parlamentų nariai buvę
ministeriai, inžinieriai—visi žymūs tų
šalių visuomenės žmonės, galima ti-
kėtis, kad jam pavyks atlikti du pa-
čiu sunkiuoju uždaviniu—1) taip sun-
kiomis aplinkybėmis įeiti į Lietuvą,
užmegsti su ja ryšius, pasiekti jos
žmones, 2) surasti lėšų. Tuodu du
uždaviniu visuomet rodės pačiu sun-
kiuoju. Juodu tinkamai atlikus, gali-
ma sakyti, bus jau padaryta daugiau
ne pusė darbo. Iš Lietuvos juk ne vi-
si teišbėgo. Paliko daug Lietuvių
Draugijos dėl karo nukentėjusiems
šelpiti skyrių, išmėtytų po visą Lie-
tuvą. Pasiekus Lietuvą, galima bus
jie įtraukti į darbą, jeigu tik leis ap-
linkybės. Lietuvių Draugijos skyriai
yra jau sudaryta organizacija, kurią
tereikia tik pastūmėti.

Jeigu nebus galima darbuoties per
jau esamus Lietuvių Draugijos sky-
rius, tada Stokholme įsteigtasis ko-
mitetas, gal būti, gaus sudaryti kitą
organizaciją iš neutralinių šalių žmo-
nių. Tad vėl reikia grįžti prie Ame-
rikos Lietuvių. Ar šiaip, ar taip, jų
rolė dabar Lietuvos šelpimo darbe

bus didelė. Užvis daug galės padėti
tie, kurie turi visas legitimacijas, ku-
rie jau yra naturalizavęsi Amerikoje
ir tapę Jungtinių Valstijų valdiniais.
Jiems, neutralinės šalies žmonėms,
bus lengviau pasiekti Lietuvą ir jos
žmones, negu kam kitam. Ir matome,
jog komiteto steigėjai siūnia delega-
tą į Ameriką. Amerikos lietuviai, dar-
buodamies su komitetu, lengviau ga-
lės prieiti ir išjudinti Amerikos did-
turčius milijardininkus.

Senai jau sakydavom ir rašydavom,
jog lietuviams reikia daugiau
skelbdinties svetimoje spaudoje, jog
reikia rašyti apie jos reikalus ir var-
gus, nes kas gi šelpis ir kaip šelpis
Lietuvą, jeigu niekas nežinos nei jos
pačios, nei jos reikalų. Įsteigtasis ko-
mitetas galės iš dalies ir šį trūkumą
atstoti. Jis gal būti nerašys nei kny-
gų, nei straipsnių svetimoje spaudoje
apie Lietuvą, bet jau pats tokio ko-
miteto egzistavimas daug skelbins
pačią Lietuvą ir rodys jos reikalus.

DU ŽODŽIU.

Dabartis ir ateitis — du žodžiu, du
ytin svarbiu klausimu, kuriuodu
„Lietuvių Balsas“ ketinas nuolat svar-
styti.

Dabartis ir ateitis — pinasi į be
galo ilgėtą vainiką. Jei sunki dabar-
tis, neprivalome džiuginti savęs gra-
žiais spėjimais apie kažin ką gera,
kurio mes laukiame. Duok Dieve! Bet,
kalbėdami apie rytojų, visados priva-
lome sau įsivaizdinti, kad kalbame
apie šiandieną, kada ji yra tamsi,
niauki ir liūdna.

Lietuva didžiausiam varge. Ne-
tekę Vilniaus, galima sakyti, visai ne-
tekome Lietuvos. Žyva gyvybė, šir-
džiai užšalus. Kasžin, ar bešviečia
Vilniaus aušra likusiam anapus Lie-
tuvos pasauliui.

Mes, pasklidę po įvairias vietas
vieteles plačioje Rytų padangėje, sten-
giames vėl telkties krūvon, jungties,
išgirsti kito balsą, tarti kiti ki-
tam žodį. Ir štai pasirodė „Lietuvių
Balsas“, kuris stengiasi atlikti tą dar-
bą. Tad inteligentija jau turi gerą
vienintėlį draugą. Bet liaudis, kuri
mums rūpi, apie kurią dabar tiek
kalbame, kuriai nesigailam darbo, ži-
nodami, jog tik ji — gyvas ir tvirtas
mūsų tautos pamatas, jos šaknys, —
jok ta liaudis dar nieko neturi*). Ne-
tekusi savo laikraščių ir knygų kny-
gelių, ji liko be dvasios paramos.
Nors kūno penas būtina kiekvienam
reikalingas, bet dvasios penas yra ly-
giai svarbus.

Be to, būtina reikalingi knygynė-
liai visur, kur tik yra susitelkę ne-
maža lietuvių pabėgėlių. Gal rasis ge-
rų žmonių, kurie aukos tiems knyg-
nėliams knygų. Padėtų tam darbui ir

*) Mūsų nuomone, „Lietuvių Balsas“
yr ne vienu inteligentų, bet ir liaudies lai-
rašties, kurios reikalais jis, kiek galėdamas,
rūpinasi. Red.

Centr. Lietuvių Komitetas. Apie to-
kių knygynėlių buvo kalbėta Kaza-
nėje Latvių Komitete, kurs rado gali-
mu juos steigti.

Kalbant apie pabėgėlių dabartį ir
ateitį, reikia pasakyti, kad dažnai va-
ru iškelti iš tėviškos, taip pat dažnai
varu gabenami į sodžius (kaip pavyz.
Kazanėje) ir ten nemokėdami susikal-
bėti ir nerazdami jokios pagalbos,
jie dabar neša sunkią vargo naštą, o
žiemą neš dar didesnę. Jų likimas
gali būti toks pat, kaip anksčiau iš-
gabentųjų iš Mažosios Lietuvos. Kas
daryti su jais? Nėra abejonės, kad
juos reikia kaip norint krūvon telkti,
kad nepažūtų išsisklaidę po vieną antrą
šeimyną, arba ir atskirais žmonėmis.
Taip pat reikia kaip nors padaryti,
kad ir tie, kurie ieško didelių turtų,
žemės, arba tiesiog tinginiaudami
mėgsta bastyties, kad ir tie neišsi-
blaskytų Dievas žino kur.

Galų gale, juk reikės visi pabė-
gėliai, karui pasibaigus, grąžinti atgal
į Lietuvą. Privalo tat žinoti ir patys
pabėgėliai, privalo žinoti ir intelligen-
tai. Tat ir dėl tos priežasties turime
pabėgėlius, taip sakant, koncentruoti,
kad paskiau jie patogiau būtų grąžinti
ir kad galima būtų grąžinti nenutau-
tintus, neištvirkusius, nealkanus. Tuo
rūpinasi kitos tautos, to turime neuž-
miršti ir mes.

Grįžimas Lietuvon po karo—svar-
biausias mūsų ateities reikalas. Jau
antroje vietoje stovi nuostolių atlygi-
nimas ir daugiau teisių išgavimas.
Visi šie trys klausimai yra bendri
kaip mums lietuviams, taip ir lenkams,
latviams, igauniams, armėnams. To-
del dėl šių klausimų reikėtų tarties
ir su kitomis tautomis, nuo karo nu-
kentėjusiomis. Aptarti įvairiems rei-
kalams, surištiems su karu, reikėtų
susaukti suvažiavimai — karo metu ir
po karo, sugrįžus Lietuvon.

Dėl mūsų ateities gyvenimo visu-
pirma turime pasirūpinti šiais daly-
kais: žmonių švietimu, kooperacija,
žemės ūkiu, skirstymu sodžių viensė-
džiais. Reikėtų išleisti knygelių apie
namų statymą, kuriose būtų taikina-
mi tautinės architektūros motyvai.
Rūpinantis namų statymu, svarbu
ne vien tik, kad būtų patogų, kad
būtų dailu pažiūrėti, bet ir tat, kad
visa būtų sava, ne svetima, kad na-
mai nebūtų pastatyti kazarmių arba
vagzalių stiliumi, apskritai, kad būtų
kuomažiausia svetimos intakos. Mūsų
tautinės pajėgos yra gana stiprios,
mūsų sielos turtai yra tiek dideli,
kad mums nėra reikalo būti kitų tau-
tų skolininkais.

Tikiuos, kad mano bendrai api-
brėžtu du žodžiu ras ateityje tobū-
lesnę išraišką.

V. Bičiūnas.

Pabėgėlių padėjimas
Smolenske.

Smolenske apsisitusių, apimusių
lietuvių pabėgėlių, be pravažiavusių-

jų pro šalį, Smolensko Lietuvių Draugijos knygoje lig spalių 1 d. užrašyta 250 asmenų.

Amžium ir lytim jie skirstosi taip:

	vyrų	skaitant procentais	moterų
Lig 5 metų amž. 3			16
Nuo 6 lig 10 met. 8			12
" 11 " 15 " 5			10
" 16 " 20 " 2			8
" 21 " 25 " 1			5
" 26 " 30 " 1			6
" 31 " 35 " —			3
" 36 " 40 " 1			5
" 41 " 50 " 4			6
" 51 " 60 " —			2
" 61 " 70 " —			2
" 71 " 80 " 1/4			—
" 81 " 90 " —			—
" 91 " 100 " —			—
Iš viso % 25			75
" žmonių 62			180

Iš tolytės aišku: 1) kad iš Lietuvos bėgo daugiausia vaikai; 2) iš vaikų skaičiaus lig 20 metų amžiaus — moteriškųjų 46%, vyriškųjų 18%; gi iš viso lig 20 metų 64% visų pabėgėlių; 3) aprūpinus pabėgėlius butą, uždarbi ir valgi, tuojuo reikia griebtis vaikų auklėti: steigti prieglaudas, mokyklas.

Tam tikslui Smolenske įkurta 2-klasė mokykla, kurioje jau užrašyti 52 abiejų lyčių vaikai; iš jų jau mokosi 34 vaikai, daugiausia pirmakokliai.

Nuo 16 lig 30 metų amžiaus moterų yra 10%. Jos darbuojasi ne vien tarnaitėmis, bet ir visokiose įstaigose dieną, o vakarais kenčia arba bendrabučiuose, arba savaimėje. Smolensko Lietuvių Draugija taisosi steigti prie mokyklos paaugusiems vakarinius kursus. Tat galima bus padaryti, kada prie mokyklos bus du mokytoju ir kunigas kapelionas. Dabar truksta antrojo mokytojo ir visiems kursams lėšų — kas mėnuo po 75 rub.

P. Matulionis.

Korespondencijos.

Samara. Pabėgėlių lietuvių padėjimas dabar toks: apie 520 žmonių gyvena skyriumi nuo nelietuvių trijuose butuose, kuriuose yra iš viso 21 kambarys; 400 žm. — bendrabučiuose drauge su rusais ir lenkais; 30 turtingesnių lietuvių turi savo butą trimis kambariais, ir apie 120 žmonių gyvena arba ten, kur tarnauja, arba savo butuose po vieną, du. Dar yra

lietuvių Samaros apylinkės bendrabučiuose. Šią savaitę atvyko Samaron 78 lietuviai. — Netrukus bus atidarytas vaikams bendrabutis ir mokykla. Du skyriu (74 vaikai) bus vienuose namuose ir mokys mokytojas Belaitis, o trečiasis (apie 30 vaikų) kituose, mokys Bilionaitė. — Vietos lietuvių kuopelė, nenorėdama dirbti su lenkais, buvo susidėjusi su latviais ir igauniais į vieną latvių-lietuvių-igaunių šelpimo komitetą, bet dabar atsiskyrė. A.

Sormovas. (Balachnino apskr. Nižnio Novgorodo gub.) Čia pabėgėlių apie 400, iš kurių lietuvių skaitoma kokie 90—100 žmonių. Daugiausia yra Rygos fabriku darbininkai, atkelti į šią vietą. Padėjimas jų ne toks jau blogas, kaip kitų, nes jie beveik visi dirba fabrikose, o gyvena mokyklose, tam tyčia įtaisytose kazarmiu tipu. Blogiausias padėjimas — pabėgėlių, gyvenančių mokykloje Aleksandro III, o geriausias Ivašino namuose. Čia, galima tikėtis, kad žiemai atėjus, jie sėdės nors šilumoje, o su kitais — tai Dievas, žino, kaip bus... B.

Y s o k a s.

Odesa. Odesoje yra 300 su viršum lietuvių pabėgėlių iš Suvalkų, Vilniaus, o daugiausia iš Kauno gub. Jie labai nusiminę ir prislėgti kelionės vargų. Vietos Lietuvių Komitetas nukentėjusiems nuo karo šelpia duoda jiems butą ir po 20 kap. maistui kasdien. Bet ką tat reiškia žmogui nuvargusiam, apiplūšusiam. Kad galėtų šiaip-taip žiemą pasitikti ir į išgyventi, reikia daug daugiau. Tiesa, buvo sutaisyta rinkliava — „Odesa Lietuvai“, per kurią Lietuvių Komitetui pavyko surinkti daugiau ne 1.600 rub., bet tie pinigai jau baigiami leisti. Reikia surasti naujų lėšų. Be to, reikia dar gaivinti nuvargusių žmonių ir siela, ne vien kūnas, tad labai reikalingi lietuviški raštai ir laikraštis.

K. V. D.

Klimavičiai (Mogilevo gub.). Vietos moksleiviai sutaisė čia vakarą — koncertą. Griežė gimnazistų orkestras, dainavo rusų dainų, deklamavo rusiškai, prancūziškai ir lenkiškai (čia yra daug lenkų). Gavau progos ir aš išeiti ant scenos ir pasakyti dvejas eiles, bet — lietuviškai. Deklamavau Vaičiūčio „Didvyrio kapą“ ir I. M. „Suskambėjo stygos“. Nė vienomis eilėmis nesidžiaugė taip publika, kaip lietuviškosiomis, gerėjosi jų dailiu

skambėjimu, net antrą kartą turėjau išeiti ant scenos publikos šaukiamas. Ne mažiau įspūdžio padarė susirinkusiems ir lietuvių dainos. Palubinskijė, apsitaisiusi lietuvių tautiniais rūbais, padainavo prie fortepijono Vaičiūčio „Ašaras“ ir „Kur bakužė samanota“. Malonus jos balsas graudžiai skambėjo, ir aš niekados nebuvau taip gerėjęsis lietuvių daina, kaip šį vakarą. Klimavičiai turbūt pirmą kartą išgirdo lietuvių kalbą.

Čia tėra tik tai du mokiniu lietuviu ir viena lietuvaite, minėtoji dainininkė. B.

Poltava. Poltavos pabėgėliai lietuvių, išgirdę juos žadant kitur vežti, ėmė bėgti iš barakų. Sudarę paskutinius skatikus, imasi miesto pakraščiuose butus. Mat, tie pabėgėliai kuriais vyriausybei nereikia rūpintis, kurie gali jos nepadedami gyventi, gali likti. Liet. Dr. Centr. Komiteto igaliotiniui pasisekė surasti didesnis butas, kur galės sutilpti apie 20 žm. Tokių butų, kur galėtų daugiau pareiti žmonių, nieku būdu negalima rasti: visi užimti seniau atvykusių pabėgėlių, ligoninių, arba skiriami ketinamoms čia steigti vaikų prieglaudoms. Beveik visos merginos gavo tarnaičių vietas. Joms duodamas kambarys, valgis ir 6—8 rub. algos. Ilgainiui jos galės ir savo šeimynoms po koki rublį primesti.

Spalių 2, 3 ir 4 d. čia buvo renkami daiktai ir pinigai pabėgėlių ir kareivių šeimynų naudai. Rinkliavą sutaisė miesto valdyba ir beturčių globa. Joje dalyvavo ir lietuvių mokytojai. J. Pukis, Galinaitis ir Micevičius. Kiek surinkta, dar nesuskaityta. Reikia tikėtis ir lietuviams teks šiek tiek. Netrukus vėl bus tam pat tikslui rinkliava. Ją ruošia pabėgėlių gabenimo biuras.

P. M.

Mogilevas. Visur šiandien lietuvių yra; bet jei ne daugiau, kaip kituose miestuose, tai visgi labai daug yra lietuvių pabėgėlių Mogileve. Pačiame Mogileve lietuvių skaitoma mažiausia apie 1000 žmonių, apylinkėse bus vėl apie 2000 žmonių ir dar kasdien vis lietuvių skaičius didėja. Mat pro Mogilevą nuo Vilniaus, Gardino pabėgėlių tukstančiai plaukia į Rusijos vidurį. Kurie be arklių, tie jau senai atsidūrė ir apie Volgą, bet daugelis, lyg kokia kariuomenė, pamaži traukiasi į rytus arkliais. Šių vargai didesni, negu pėsčiųjų: nakyjo laukuose, šildosi susikūrę ugnį ten-pat ir verda, jei

turi ką virti; nežino kur važiuoti; parduotų arklius, bet nėra kam jų pirkti. Kol buvo šilta, ir laukuose pakencijamas dar buvo vargas, bet dabar, atsiradus šaloms, vaikai kaip musės kranta. Dieve duok, kad vaikų bent trečdalis begrižtų į tėvynę.

Mogileve įsteigtas Petrogodo Lietuvių Draugijos skyrius pabėgėliams šelpiti. Darbuojasi jis kiek gali, kiek pinigai leidžia. Nésant kartais pinigų, skyrius patarnauja patarimais, padeda kituose komitetuose rasti pagalbos, kaip skyrius išgauna iš kur pinigų tai šelpia ir pinigais.

Mogileve skyrius įsteigė valgyklą, kur kasdien 120 žmonių gauna dovanai pietus. Šiomis dienomis prasidės jau mokslas skyriaus pradedamojoje mokykloje. Rengiamasi steigti ir mažiems vaikams prieglauda. Ji butinai reikalinga: yra vaikų be tėvų, daugelis vaikų be galo pavargusių nušaususių, pusgyvių, reikalingų ir geresnio valgio, ir oro, ir priežiūros. Tais vaikais nepasirūpinus vargu jie išliktų gyvi.

Skyrius padėjo surasti Mogileve vietas mažiausia 300 lietuvių, kurie nebereikalauja dabar pašalpos maistui, tik reikia jiems butinai duoti šiltas drabužis, kurio prie dabartinio brangio negali įsitaisyti patys.

Apie 150 lietuvių skyrius apgyvendino Sofijsko sodžiuje. Tenai gana gera pabėgėliams: sodžiuje išimtinai gyvena lietuvių kolonistai, yra tenai koplyčia ir dabar apsigyveno kunigas. Šiems Sofijsko pabėgėliams kol kas nereikia pagalbos, ar bent labai mažą jos tereikia, kadangi kambarius gavo dovanai ir užtenkamai darbo laukuose. Skyrius steigia ir mokyklą; jau paduotas prašymas. Mokyklai butą, kurą ir mokytojų kambarius apsiėmė duoti dovanai Sofijsko lietuvių. Dieve padėk jiems už jų gailestingą širdį!

Apie 500 lietuvių vežimų skyrius nusiuntė į Toščicą prie girių darbų.

Bet tegu niekas nemano, kad pabėgėlių reikalai pilnai Mogileve aprūpinti. Dirba čia daug komitetų, reikia pripažinti, dirba rūpestingai, bet reikia ir tai atminti, kad pro Mogilevą kasdien ir dabar tebeina po 15—50.000 žm. pabėgėlių.

Negalima nepadėkoti Mogilevo apskrities bajorų vadui Oldekopui. Jisai labai ir labai daug mūsų skyriui padėjo, užjauzdamas lietuvių vargus.

Yra dar daug vargo, daugelis bus arti mirties, jei nesulauks pagalbos. Tik duokite skyriui pinigų; be pini-

E. de Amičis.

MOTINOS BEIESKANT.

Bet vienas dalykas iškart šiek-tiek ji suramino. Po tiek dienų kelionę per begalinį ir visada vienodą lygumą, jis matė prysakiję eilę augščiausių melsvų kalnų, su baltomis viršūnėmis, kurie jam priminė Alpes ir darę įspūdį, lyg jis grįžta savo kraštan. Tai buvo Andai, Amerikos žemės nugarokaulis, ilgiausias retėžis, kuris tęsiasi nuo Ugninės Žemės ligi arktiko poliaus ledinių jūrų per šimtą dešims gradų platumo. Taip-pat ji ramino oras, kurs po truputį ejo šiltyn; tai parėjo nuo to, kad eidamas šiaurės į artinos tropikų kraštus. Toli vieni nuo kitų razdavos keletas namų su sankrovėle; tada jis pirkdavos šitą valgyt. Sutikdavo taipgi paitų; kai-kada išvyzdavo moteriškes su vaikais, sėdinčias ant žemės vienoj vietoj, rimtas; jų veidai buvo jam visai nepažįstami, juodi, kaip žemė, — akys kreivos, žandų kaulai styri. Jie atsidėję žiūrėdavo į jį ir nulydėdavo akimis išlengva grėždami galvą lyg automatai. Tai buvo indijiečiai. Pirmą dien jis ejo, kol buvo vieko, ir nakvojo po medžiu. Antrą dien ejo žymiai mažiau ir su mažesniu noru. Batai buvo praplyšę, kojos supleišėjo, pilvas silpnas del blogo valgio. Vakarp pradėjo jį imti baimė. Buvo girdėjęs Italijoje, kad šiose vietose esą gyvačių; jam nusiduodavo, kad girdi jas šiužant, sustodavo, pradėdavo bėgti, šiuropuliam ejo per kuną. Kartais jis pradėdavo labai gailinties ir beedamas tylomis verkė. Paskui manė: kiek tai kentėjį mano motina, žinodama, kad turiu tokios baimės! — Ši mintis jam pridūdavo drąsos. Paskui, kad nušikračius baimės, primindavo sau daugybę daiktų apie ją, jos žodžius, kai važiuojo iš Genovos, kaip ji pasmakrėj taisydavo antklodę kai buvo lovoj, ir kaip, jam esant vaiku, imdavo kartais

ant rankų, sakydama: — Pabūk truputį su manim, — ir jis išbūdavo ilgą laiką, prikišęs galvą prie jos galvos, paskendęs svajonėse. Į ją kreipdavos dabar budamas vienas: Ar aš tave kada pamatysiu, matušėle tu manoji? Ar aš rasiu kelionę galą, brangioji? — Ir jis ejo ir ejo tarp nepažįstamų medžių, tarp plotų, nusodintų cukraus vytimis, per begalines pievas, visada matydamas toli prišakiję augstus melsvus kalnus, kurių viršūnės giedrą dangų siekė. Praėjo keturios-penkios dienos — visa savaitė. Jo pajėgos greitai pradėjo eiti mažyn, kojos buvo sukruvintos. Galop vieną vakarą, saulei besileidžiant, jam pasakė: — Tukumanas už penkių iš čia mylių. — Jis suriko iš džiaugsmo ir pradėjo eiti skubiau, lyg būtų atgavęs išnykusias pajėgas. Bet tai buvo trumpas apsigavimas. Staiga visai apsilpo ir krito šalyje prie griovio. Tik širdis jam džiaugsmingai plakė. Dangus, nubarstytas skaisčiausiomis žvaigždėmis, niekados nesirodė jam tiek gražus. Atsigulęs ant žolės jis žiūrėjo į jas ir svajojo, kad gal tuo pačiu metu ir motina į jas žiūrėjo. Ir kalbėjo tyliai: motinėle mano, kur tu? Ką tu darai dabar? Ar mąstai apie savo sūnų? Ar mąstai apie savo Marką, kurs jau taip arti nuo tavęs?

Vargšas Marka, jeigu jis būtų galėjęs regėti, kaip jai dėjosi tuo metu, būtų ejęs iš paskutinių spėkų, kad atėjus keletu valandų anksčiau. Ji gulėjo apsirgus apatiniam kambarij nedidelius poniškuos namuos, kuriuos gyvena Mekinezų šeimyna, labai ją pamylėjusi ir susirūpinusi, kad ji pagytų. Vargšė moteriškė jau sarguliuojo, kai inžinierius Mekinezas staiga turėjo išvažiuoti iš Buenos Aireso, ir nė kiek nepasveiko nuo gero oro Karduvoj. Bet paskui negaudama atsako savo laiškamis nei iš vyro, nei iš giminių, nujauzdama kaž-kokią didelę nelaimę besiantinant, gyvendama nuolat baimėj ir nežinodama, ar važiuoti namo, ar likti; ir

laukdama kasdien nelaimingų žinių, ji labai pablogo. Galop apsiereiskė labai sunki liga. Penkiolika dienų nesikėlė iš lovos. Norint gelbėti jos gyvybę, reikėjo daryti jai operaciją. Ir kaip tik tuo metu, kai Marka šaukė jos, prie ligoninės buvo šeimnininkas su šeimininke įkalbinėdamu jai labai meiliai, kad leistųsi daryti operaciją, o ji verkdamas spyrė. Jau prieš savaitę buvo pakviestas iš Tukumano geras daktaras, bet be reikalo. — Ne, ponuliai, — kalbėdavo ji, — neverta; bebėr vieko ištūrėti, mirčiau beoperuojama. Geriau leiskit man taip numirti. Man jau neberūpi gyvenimas. Viskas jau baigta. Geriau mirti pirma, nei sužinosiu, kas atatiko mano šeimyną. — Šeimnininkai prieštaraavo, sakė, kad nenustotų drąsos, kad gausianti atsaką laiškuosna, kuriuos neseniai buvo stačiai išsiuntusi Genovon, kad leistųsi operuoti bent del vaikų. Bet vaikų priminimas tik didino jos baimę, kurią jau tėsė senai. Girdėdama šiuos žodžius, pradėdavo verkėti:

— Vaikučiai mano, vaikeliai, — sušukdavo, sunderdama rankas, — gal jau nebėr jūsų! Geriau ir man numirti. Ačiū jums, ponuliai, širdingai ačiū. Bet geriau mirti. Vistiek nepagyčiau po operaciją, tikrai žinau. Ačiū tamstoms už tiek rūpesčių. Be reikalo užporyt grįžta daktaras. Noriu mirti. Toks likimas, kad čia mirčiau. Esmi pasiruošusi.

Ponai tada vėl imdavos raminti jos ir kartoti: — Ne, nekalkėk taip, — imdavo už rankos ir įprašinėdavo. Bet ji tada pavargusi užmerkėdavo akis ir užmigdavo. Šeimnininkai likdavo šiek-tiek tenai su pasigailėjimu žiūrėdami į šitą nuostabią motiną, kuri, norėdama gelbėti savo šeimyną, atėjo mirti už septynių šimtų mylių nuo tėvynės, tiek iškenčėjusi vargšė moteriškė taip dora, taip gera, taip nelaiminga.

gy, tušiomis rankomis sušalusį žmonių, išalkusių žmonių, neatšildysime, neatgaivinsim!

J. Daubaras.

Kankinas senutė — tėvynė —
Širdis jos žaizdose...
Alsuoja jos baisiai krūtinė,
Paskendus kraujuose...
Ji verkia ir rauda griauodingai:
Jai gaila vaikelių,
Kur bastos po svietą bailingai...
Ji meldžias ant kelių,
Ji tikis sulaukti gadynės,
Kad pančiai plieniniai
Neverš jau jautrios jai krūtinės
Ir liausis kankinę...

Jai laimė žibės tik auksinė,
It ryto saulutė.
Ir lengviai alsuos jos krūtinė —
Ir džiaugsis senutė...

Petras V.

26—IX—15.

Zinios.

Petrapolis.

Del spirito. Miesto valdyba steigia tam tikrą komisiją priemoniams išgalvoti kovai su aptiekomis, kad jos nepardavinėtų spirito vaisto pavidalu.

„Baltabiliečiai“ bus imami kariuomenėn. Dabar karo vadyba atsidėjusi galvoja, kaip įvykdyti sumanymą patikrinimo sveikatos paluosuotųjų nuo tarnavimo kariuomenėje, vadinamųjų baltabiliečių. Žadama imti kariuomenėn visi sveikieji baltabiliečiai, gavusieji bilietus 1906 m., 1907, 1908, 1909, 1910, 1911, 1912, 1913, ir 1914 m. ne vėliaus, kaip birželio mėn. Esamuojų įstatymu (kariuomenės tarnavimo 107 str.) tegalima pašaukti tik tie, kurie buvo šaukiami kurinomenėn tarnauti ne ankščiau, kaip prieš dvejus metus. Kitiems gi pašaukti reikės išleisti tam tikras įstatymas.

Petrapolis gyventojų surašymas. Šio mėnesio pabaigoje žadama surašyti visi Petrapolis miesto gyventojai jų tikram skaičiui sužinoti. Šituo tikslu visiems „butų savininkams“ bus išsiuntinėti tam tikri blankai, ant kurių jie turės parodyti savo buto gyventojų skaičių. Surašymas rišamas su normaliniu pristatymu petrapiliečiams valgomų daiktų, būtent, bendras gyventojų skaičius parodys, kiek reikia vežti Petrapolin tų daiktų, kad jų nestigtų.

Įvairios.

Lenkų spaustuvė. Lenkų komitetų suvažiavimų tarybos pildomojo komiteto posėdyje buvo kalbama apie atidarymą Maskvoje lenkų spaustuvės, kadangi manoma leisti du naujų lenkų laikraščius, savaitinis ir dienraštis. Be to, spaustuvė reikalinga busianti lenkų mokslo vadovėliams spausdinti. Joje busias spausdinamas ir dabar einas Maskvoje „Echo Polskie“.

Sanitarijos kursai. Prie Petrapolis universiteto žadama steigti sanitarijos - epidemijologijos kursai studentams. Kursuose busiančios skaitomos lekcijos, kaip kovoti su limpmosiomis ligomis, kaip slaugyti ligonys ir sužeistieji kareiviai, busią mokoma dezinfekcijos ir t.t. Lekcijos busiančios vakarais universiteto chemijos auditorijoje. Kursai busią steigiami tik tada, kai studentų klausytojų susidarys ne mažiau, kaip 150. Išlaidas kursams įtaisyti universitetas ima sau. Studentai įsirašydami privalo įmokėti 1 rub. 15 kap. tvartams (bin-tams) pirkti, kurių reikalinga tvartant ligonims žaizdas. Norint įsirašyti, reikia kreipties į prorektorius

sekretorių lig spalį 16 d. 11—2 val. d.

Del poperinių pinigų. Petrapolis miesto telegrafų valdyba praneša, jog mainomosios markės tėsančios skiriamos smulkiesiems, sidabro ir variaus, pinigams pakeisti ir todėl negalinčios būti lipdomos ant pašto siuntinių ir telegramų.

Svetur.

Vokioje trūksta medvilnės. Anglų laikraščių žiniomis, Vokioje labai trūksta medvilnės. Vokios vyriausybė pasiuntusi Danijon moterų, kad jos pirktų tenai medvilnę ir medvilninius dirbinius. Tos moters pirkusios ne tik siulus ir manufaktūros prekes, bet ir visus medvilninius audeklus ir visokias liekanas privatiuose namuose. Danijos vyriausybė pastebėjusi napaprastai daug vežant minėtųjų prekių ir griebusis priemonių jų supirkimui sustabdyti.

Vokioje trūksta žibalo. Kiek jo esą, reikią dar keturi kartai tiek turėti—visiems žmonių reikalams aprūpinti. Todel žibalui pirkti įvestos tam tikros kortelės, tokios pat, kaip duonai gauti.

Amerika gina armėnus. Kaip girdėti, Amerikos Jungtinių Valsčių prezidentas Vilsonas gavęs išvokiečių pasiuntinio grovo Bernstorfo oficialinį memorandumą del Armėnijos atsitikimų. Šitas memorandumas esąs atsakymas į protestą, J. Valsčių Berlyno pasiuntinio Džerardo išreikštą, del Mažosios Azijos armėnų skerdynių. Memorandume esą rodoma, kaip kokių armėnų partijų samokslą sukelti maištą prieš Turkus ir sakoma, jog paskalos apie armėnų persekiojimą esančios perdėtos. Gr. Bernstorfui tėsą žinomi tikslai „keli“ toki atsitikimai, kur turkų minia keršijusi armėnams už jų „neištikimybę“. Taip pat paaiškines ir turkų Vašingtono pasiuntinini svetimųjų reikalų stats-sekretoriui Lansingui.

Amerikoje pasipiktinimas Turkija ir Vokia vis augas, kaip tik gaunama žinių apie naujas armėnų skerdynes. J. Valsčių vyriausybė įsakiusi savo pasiuntiniui Turkijoje pasakyti didžiam vizirui, jog Amerika esanti pasiryžusi daryti visa armėnų skerdynėms sustabdyti.

Karas.

Rusų fronte. Kas kartas vis aiškiau pastebėti vokiečių pastangos kaip galima greičiau paimti Rygą, prieš žiemai ateinant. Jau spalį 4 d. kaikurie vokiečių būriai perėjo Aa upę ties Gercensdorfu, kitą dieną jiems pasisekė paimti Kišo kaimas dešiniajam Aa krašte. Tuo pat laiku vokiečiai pasislinko į šiaurę nuo Mintaujos—Neuguto geležinkelio ir miškuose prasidėjo mušiai. Spalį 6 d. jau buvo mušamasi Alojaus apylinkėse, o kitą dieną vokiečių ėjimas Alojaus rytuose buvo sustabdytas. Spalį 8 d. buvo atmušti visi vokiečių puolimai Zalojaus (Alojaus vakaruose) apylinkėje. Praėjusios savaitės pabaigoje vokiečiams pavyko pagriebti Repės kaimas ir prisiartinti prie Dauguvos ties Klangės sodžiumi. Šitas sodžius stovi toje vietoje, kur Kekavo ir Berzeno upės, iškėdamos Dauguvon, padaro salą, vardu Dalen, turinčią aštuonius varstus ilgio ir du tris plocio ir esančią septintame varste nuo Rygos. Rusų kariuomenė čia daug sanaikino vokiečių, bet vistiek jie priėjo prie upės toje vietoje, kur yra minėtoji sala, tikėdamiesi čia persikelti per Dauguvą.

Vokiečiai nori apeiti Rygą ne tik iš rytų pusės, bet ir iš vakarų nuo Babito ežero. Tuo tikslu jie prisilinko prie Kalncemo sodžiaus, stovinčio ant dešiniojo Aa upės kranto, bet buvo atmušti.

Reikia pažymėti, jog rusai išlaipino kariuomenės ties Domesneso mie-

steliu Kuršo gub., ant Rygos jūros kranto. Čia buvo sumuštas vokiečių būrys ir paimtas jų žiurimasai punktas. Vokiečiai neteko 43 žm., rusai—tikslai 4.

Dvinsko apylinkėje vėl prasidėjo mušiai. Čia vokiečiai nori apeiti Dvinską iš šiaurės. Spalį 10 d., tankiai šaudydami, vokiečiai pradėjo pulti Ilukstos linkui. Rusai kiek galėdami laikė, neduodami jiems eiti priešakin, bet jų ėjo vis nauji ir nauji būriai ir galų gale Iluksta reikėjo apleisti. Dabar mušamasi tarp Ilukstos ir Dauguvos. Vokiečiai dar mėgino pasislinkti į rytus nuo Pašilinės kaimo, bet neturėjo pasisekimo.

Cartorisko vakaruose ties Kuklių ir Komarovo kaimu vokiečiai buvo pasislinkę kiek priešakin, bet rusai juos vėl atstūmė ir dar paėmė 1000 belaisvių.

Anglų nardomoji laivė paskandino ties Liepoja vieną vokiečių greitlaivį. Prancūzų anglų ir belgų fronte nieko ypatinga neatsitiko, tiklatai artilerijos šaudymai.

Italų fronte dabar truputėlį daugiau krutėjimo, kaip pirmiau. Italai pradėjo pulti austrus beveik visu frontu. Spalį 9 d. jie paėmė augštumas iš abiejų Končijos slėnio pusių, o 10 d. pabaigė imti kalnų eilę Montenero apylinkėje. Ties Karso spalį 10 d. buvo didelių mušių. Italų pėstininkai, nežiūrėdami smarkios austrų ugnies, kelius kartus juos puolė, norėdami paimti jų pozicijas. Pagaliaus pozicijos teko italams. Austrai paliko 1003 belaisvius, tris kulkosvydžius ir kitų karo daiktų.

Serbų fronte vokiečiai paleido audringą artilerijos ugnį ant Tekijos stiprumų. Serbai iš čia pasitraukė. Prancūzai turėjo susirėmimų su bulgarais pas Kabrovos kaimą. Pastarasis tieko prancūzams.

PRIEŠININKŲ KRAŠTO KALBA.

Prieš kelius mėnesius viena Berlyno gatvė ėjo su savo šeimyna ir gubernante profesorius vokiečių ir baltai kalbėjosi prancūziškai. Eidamas pro šalį liuteronų kunigas, išgirdęs šnekant prancūzų kalba, karštai užprotestavo ir, iširdęs, sušėrė profesoriui. Pirmosios instancijos teismas išrado profesorius kaltu ir paskyrė jam pabaudos tam tikrą pinigų sumą. Abi pusi, profesorius ir liuteronų kunigas, buvo nepatenkintu teismo nusprendimu ir pasiskundė toliau. Apeliacijos instancija profesorius išteisino, motyvuodama savo nusprendimą šiaip:

Kalbėti priešininko kalba galima, žiurint, kaip kalba žmogus — ar reikalo verčiamas, ar demonstracijos tikslu. Profesorius kalbėjosi su savo vaikų gubernante prancūziškai del to, kad kalbos tema buvusi mokslo turinio, ir jis norėjęs būti guvernantis, kilimo prancūzės, suprantamas. Profesorius nuomone, vokiečių patrijo-tizmas esąs jų širdyse, o ne ant liežuvio galo, tad jis nieko nerandąs bloga, jei kas kalbąs priešininko kalba, kad ir viešoje vietoje.

„Dorpatio Lietuvių Studentų Draugijos“ apyskaita už 1 semestrą 1914 mt.

Šiame pasmetyje, kaip ir praėjusiame, „D. L. S. D.“ teko darbuoties neparpastomis aplinkybėmis. Prasidėjus karui, pasijutome išstumti iš nuolatinių vėžų, ir pirmas karo pusmetis praėjo besitvarkant besitaikant naujas aplinkybes. Karo vėsula išplėšė iš mūsų tarpo keletą draugų, kurių skaičius žymiai padidėjo šiame semestru. Nors gyvenimo sąlygos tiesiog vertė daugias rupinties materialiniu Draugijos narių šelpimu, bet nebuvo užmirštas ir kitas mūsų bendro gyvenimo uždavinys — šelpti na-

rių dvasią. Nemaža buvo padėta laiko pasikalbėjimams, apie dabartinį Lietuvos padėjimą, o taip pat stengtasi aiškinties lietuvių poziciją šiame kare. Be to, buvo perskaityti šie referatai: „Tautinis klausimas“ — V. L., „Lenkų klausimas“ — V. L., „Apie Amerikos lietuvių moksleiviją“ — A. K., „Apie karą ir jo priežastis“ — A. K. ir „Didžioji Prancūzų Revoliucija“ — V. K.

Visuotinių susirinkimų šiame semestru buvo padaryta 4, 5 sueigos ir 22 Valdybos posėdžiu. Tikrųjų narių šio semestro pabaigoje Draugija turėjo 42; iš jų: 35 kauniečiai ir 7 suvalkiečiai.

KASA.

Įeigos.

Narių įnašų ir aukų . . .	78 r. 50 k.
Nuomos už kambarius . . .	20 „ — „
Skolų sugrąžinta . . .	5 „ — „
Pelnas iš bufeto . . .	1 „ 73 „
Nuošimčių už D-jos pinigų . . .	4 „ 97 „
Smulkių įeigų . . .	1 „ 39 „
Viso labo 111 r. 59 k.	

Išlaidos.

Buto apmokejimas ir tarnavimas . . .	107 r. 50 k.
Paskolinta . . .	80 „ — „
D-jos turto pervežimas ir apdraudimas . . .	6 „ 95 „
Smulkios išlaidos . . .	41 „ 92 „
Už blankus D-jai . . .	3 „ 75 „
Knygyno sutvarkymui . . .	5 „ — „
Viso labo 215 r. 12 k.	

Taigi išlaidų buvo 103 rub. 13 k. daugiau, negu įeigų.

Visas piniginis Draugijos turtas:

1) gyvais pinigais . . .	196 r. 39 k.
2) nesugrąžintų skolų . . .	175 „ — „
Viso labo 371 r. 39 k.	

Draugijos knygynas šiame semestru buvo naujai sutvarkytas ir žymiai padidėjo; dabar jame yra 970 tomų.

Skaityklon ėjo beveik visi lietuviški laikraščiai ir vienas rusiškas.

Taip atrodo „D. L. S. D.“ veikimas pirmame 1915 metų semestru.

„D. L. S. D.“ sekretorus
V. Tekorius.

Dorpatas
27—IX—15.

Redakcijos atsakai.

J. Samulioniui iš Saratovo. Lietuvių fabrika — „Vilija“ yra išsikėlus i Smolenską, Vitebskoje šose 132.

V. Smelsteriui. Apie Tamstos brolių ligšiol neturime žinių. Kad ieškomas, paskelbsime bendrame sąraše.

K. Pržijalgauskiui. Tamstos „Atsisveikinimo su Lietuva“ „Lietuvių Balse“ nedėsimė. Raštą pasidėsimė savo žiniai ir paskiau, gal but, juo pasinaudosime.

R. Babeckiui. Tamstos eilių „Vargas ir viltis“ negalėsime su naudoti.

J. S—iui iš Maskvos. Korespondencijos iš Maskvos „L. Balse“ negalėsime dėti. Ji parašyta kaip ir skelbimas. Bet prašome Tamstos neužmiršti mūsų raštais.

Plačiai atskleidžama „Lietuvių Balso“ skiltis masų tautos ir tautiečių reikalams nušviesti Redakcija prašo iš visur siųsti žinių.

Visų Lietuvių Komiteto įgaliotinių Biuras prašo pranešti savo adresus.

Redaktorius K. ŠALKAUSKIS.
Leidėjas MARTYNAS YČAS.

Giminės ieško šių žmonių:

1. Abraščio, 15 m.
2. Adomavičiaus Jono, 18 m.
3. Adomavičiaus Jono, 40 m.
4. Adomaičių Zuzanos.
5. Adomaičio.
6. Akelaičio Adomo.
7. Aleknavičių Onos.

8. Aleknavičiaus Jeronimo.
9. Aleksandravičių Stanislovo.
10. Aleksandrūnų Karalinos.
11. Aleknų Zofijos.
12. Alekno Adomo, Adomo sūn.
13. Alkevičiaus Jono, 34 m.
14. Ambrazičio Kastantino, Jono sūn., 22 m.
15. Ambrazičio Petro, Augustino sūnaus.
16. Anbutavičių Elzbietos.
17. Kun. Andziulio Pijaus.
18. Andriūškų Stepanijos, Domininko dukt., 25 m.
19. Andriūškos Domininko, Juozo sūnaus, 60 m.
20. Andriūškos Grigaliaus, Juozo sūn., 42 m.
21. Andriūškų Stepono, Juozo sūn., 30 m.
22. Anzalauskų Eleonoros.
23. Antanyno Simano, Jurgio sūn.
24. Anučasaus P.
25. Anckaičio Jono, Mato sūn., 35 m.
26. Angių Marijonos.
27. Angių Eleonoros, 30 m.
28. Bakšienės Agotos, 70 m.
29. Bakšio Kazimiero, Kazimieros sūn., 14 m.
30. Bakšių Teresės, Jurgio dukters, 38 m.
31. Bakšytės Marijonos, Kazimiero dukt., 17 m.
32. Bakšio Martyno, Martyno sūn., 70 m.
33. Bakšio Petro, Motiejaus sūnaus, 17 m.
34. Baltmiškių Marijonos.
35. Baltuškevičaitės Albinos, 2 m.
36. Baltuškevičienės Onos, 46 m.
37. Baltuškevičiaus Petro, 7 m.
38. Baltuškevičiaus Antano, 9 m.
39. Baltuškevičiaus Jono, 17 m.
40. Balkuškevičaitės Katarinos, 13 m.
41. Baltuškevičaitės Marijos, 15 m.
42. Baltuškevičiaus Alfonso.
43. Baltuškevičaitės Izabelės, 11 m.
44. Balčiūno Juozo, Petro sūn., 28 m.
45. Balčiūnų Antaninos.
46. Banio Martyno.
47. Banių Elzbietos.
48. Banių Barbaros.
49. Banių Emilijos.
50. Baranauskaitės, Petro dukt., 20 m.
51. Baranauskaitės, Petro dukt., 18 m.
52. Baranausko Kastantino, Petro sūn., 10 m.
53. Baranauskų Katarinos, 24 m.
54. Baranausko Petro, 60 m.
55. Baranausko, Petro sūn., 8 m.
56. Bareckio Antano, Julijono sūn.
57. Batučių Onos.
58. Batučio Juozo, Jurgio sūn.
59. Batučių Zofijos, Jurgio dukt.
60. Balinio Juozo, Jurgio sūn., 36 m.
61. Belūnų Rozės.
62. Benačių Rozalijos, Juozo dukt.
63. Beržinių Bronislovo.
64. Bernotų Izabelės, Juozo dukt., 38 m.
65. Betaičio Jurgio, 42 m.
66. Betaičių Anastazijos, 36 m.
67. Binkų Veronikos, Petro dukt.
68. Binkio Kazimiero, Antano sūn.
69. Binkio Petro, Kazimiero sūn.
70. Binkų Grasilos.
71. Binkio Jono, Petro sūn.
72. Bytauto Bronislovo, 24 m.
73. Blizgio Prano.
74. Blodnių Zofijos, Vladimiero dukt., 40 m.
75. Bogomolskių Onos.
76. Bogomolskio Povilo.
77. Baranausko Jono.
78. Barišauskių Adelės.
79. Batyrių Ievos.
80. Bražio Juozo, Juozas sūn., 40 m.
81. Bražienės Anastazijos, 65 m.
82. Bražio Juozo, Juozo sūn., 73 m.
83. Bražiutės Adelės, Juozo dukters, 24 m.
84. Brenčio Juozo, Benedikto sūn., 50 m.
85. Brigaičio Antano, 40 m.
86. Bronickių Julės.
87. Bubelių Julijonos.
88. Budgino Kazimiero, Antano sūn., 22 m.
89. Budrevičių Magdalenos, 27 m.
90. Bujauskaitės Magdalenos, 16 m.
91. Bujauskienės Elzbietos, 68 m.
92. Bujauskų Petronės, 28 m.
93. Bujausko Kazimiero, 70 m.
94. Bukontų Eleonoros.
95. Burbos Juozo, Andriaus sūn., 18 m.

96. Burbos Petro, Andriaus sūn., 21 m.
97. Burkauskio Antano.
98. Butkevičių Antaninos.
99. Butkų Veronikos.
100. Butkų V.
101. Butrimienės Rozalijos, 80 m.
102. Butrimūtės Rozalijos, Jono duk., 14 m.
103. Butrimienės Agotos, Jurgio duk., 40 m.
104. Bujanausko Vlodo, Juozo sūn., 18 m.
105. Bujanausko Juozo, Juozo sūn., 27 m.
106. Bielevičiaus Juozo, Jurgio sūn., 60 m.
107. Bielskio.
108. Baltrušaičio Jono.
109. Bartininkų Petronės.
110. Bėro Aleksandro.
111. Bėrų Agnieškos.

Visų, kas tik žino šių žmonių adresą, prašome pranešti Centraliniam Lietuvių Biurui.

Buvusi liaudies mokytoja, tarnavusi bankoje, pabėgėlė lietuvaitė, mokanti sveitim. kalbas, ieško darbo, galimo dirbti namie. Kreipties: Vas. Ostr. 4 lin. 45, b. 12; tel. 403—19; nuo 1—5 val. dieną.

Martynas Yčas ir Stasys Šilingas prašo A. Varno pranešti savo adresą.

Gerbiamųjų Kunigų domei!

Bažnyčios daiktų sandėlis ir dirbtuvė A. Petronio iš Kauno perkelta Adresas: Петроградъ, Серпуховская № 5, кв. 15, greta 1-sios Rotos. Galima gauti: arnotų, kapų, baldakimų, kielikų, taurių, monstrancijų, liktorių, kryžių, mišolų, brevijorių ir tt.

Reikalingi „ŽIBURIO“ D-jos

įstatai

rusų kalba. Kas jų turi, prašome kuogreičiausiai atsiųsti vieną egzempliorių tokiu adresu: Ярославль, Романовская 44, Kun. Gustaičiui, „Žiburio“ D-jos pirmininkui.

Reikalaujama mokančio(-ios) rašyti rašomąją mašiną rusų ir lietuvių kalbom.

Mokančiam (-čiai) buhalterijos pirmi-nybė. Apie sąlygas sužinoti: Ярославль, Романовская 44, Канцелярия уполномо-ченного Центр. Комит. Литовского О-ва по оказ. помощи постр. отъ войны.

Veronika Brokienė iš Rygos ieško tėvų Elzbietos ir Andriaus Juozevičių, Kauno gub., Ukmergės apskr., Kupiškio parap., Pagirų sodžiaus. Pranešti Redakcijai.

Antanas D. Zoza iš Rygos ieško Selemėjos Zozienės Liaurų sodž., Kupiškio valsč., ir Domininko Dudos, Karaliūnų sodž., Subačiaus valsč., abudu Kauno gub. Ukmergės apskrit. Pranešti Redakcijai.

ELŽBIETA KAIRYTĖ ieško motinos Petronės ir brolio Petro Kairių ir sesers Onos Žemblickienės iš Kauno gub., Panevėžio apskr. Krinčino parap. Daukšų sodžiaus. Kas žino, prašoma pranešti „Liet. Balso“ Redakcijai.

Kun. Kubilius ieško savo sesers, Kastancijos Kubiliutės, gyvenusios Rygoje. Žinančių prašau pranešti man: Petrograd, Bol. Ščemilovka, za Nevskoj Zast.

Petras Stanys ieško tėvo Domininko, motinos Cecilijos, seserų Adelijos, Onos ir Apolonijos ir brolio Jono Stanių iš Kauno gub., Ukmergės apskr., Virbališkio v. Skapiškio parap. Mirabeliečių sodž.

Jonas Beseckis ieško brolio Antano Beseckio ir švogerio Antano Skardinskio, Kauno gub., Zarasų apskr., Južintų par., Kulų sodž.

Ieško

Zdanavičaitė Bagusė ieško tėvo Povilo, 90 m., motinos Onoratos ir brolio Petro Zdanavičių. Kauno gub., Panevėžio apskr., Krinčino parap., Žadeikių vien-sėdžio.

Balna ieško tėvo Kaulakio, taip-pat Grybavičiaus ir jo dukters Veronikos iš Radžiūnų sodž.; taip-pat Staniko ir jo vaikų Amilės, Domininko, Petro ir Antano iš Komaro dvaro; taip-pat Pežos iš Pamarnackių sodž. ir Balno iš Rudilų sodž.; visi Subačiaus valsč., Ukmergės apskr. Kauno gub.

Čirvydaitė Antanina ieško tėvo Aleksandro, motinos Onos, brolių ir seserų Čirvydų, Kauno gub., Panevėžio apskr., Krinčino parap., Rabanų sodž.

Kas žino apie šiuos žmones, prašom pranešti šiuo adresu: Petrograd, Vas. Ostr. Bol. Prosp. № 91/1, kv. 31.

Bartninkas Juozas, Suv. gub., Mar. ap., Kūšių sod., ieško dukters Petronės Bartninkaitės.

Šilaitis Vincas, Suv. gub., Nau-miesčio ap., Katilių sod., ieško žmonos Barbaros Šilaitienės.

Kasperavičius Vaclovas ieško pačios Emilijos Kasperavičienės su trimis vaikais: sūnum Julijonu ir Jonu ir dukterim Pranciška, Kauno gub., Šiauliu ap., Žagar. v., Butniūnų dvaro.

Sprindienė Darata ir Šernienė Marija ieško tėvų: Kotrynos Šernienės iš Skultiškių ir Krisiaus Dagio su žmona ir Daukniškių, Biržų val., Panev. ap., Kau-no gub.

Paluckaitė Elzbieta ieško tėvų Juozo ir Elzbietos Paluckų, Kauno gub., Šiauliu ap., Šeduvos par., Žilonių sod.

Michailaitė Agnieška ieško Bėrų Aleksandr. ir Agnieškos, Suv. gub., Marijamp. ap., Garlevos parap.

Predkevičienė Marijona ieško Predkevičių Motiejaus, Antano ir Jurgio, Suv. gub., Mar. ap., Garlevos gmin., iš Ilgakiemių.

Baltrušaitis ieško Jono Baltrušaičio, Suv. g., Mar. ap., Garlevos par.

Rygos Garsas" eina be pertraukos

ir šiais sunkiais metais, duodamas daugiausia žinių apie karą, apie lietuvių pabėgėlių reikalus, apie Lietuvos užimtus kraštus. Iki metų galo „R. Garsas“ tekaštuoja 1 r. 20 k., mėnesiui 40 kp. Galima iš kitur siųsti pašto smulkiosiomis markėmis. Ryga, Elizavetinskaja, 22.

Jau rengiamas spaudai ir netrukus išeis

„Petrogrado Kalendorius“ 1916 metams.

Lietuvių įstaigos, dar neatsiuntusios savo skelbimų, kviečiamos siųsti šiuo adresu: 1) Председатель Литовского Благотворительного О-ва А. П. Снурго, Бассейная 60, кв. 66 (tel. 433—43); 2) Конторѣ изд. „Petrogrado Kalendorius“ Забалканскій 30, кв. 34.

115.000. BROLIŲ VAILOKAIČIŲ ir B-vės DRAUGIJA 115.000.

turėdama garantijos: 115 tukstančių rub., žemės, namų ir kitokio nejudina-mo turto, daro per savo įgaliotinį Maskvoje šias operacijas: 1. Iminėja idėlius, mokėdama paprastus nušimčius (5%—pasidėjusiems nemažiau kaip metams ir 4%—kiekvienam pareikalavimui). 2. Davinėja pasidėjusiems pinigų gyventi arba grąžina paskolą. 3. Ima saugoti visokias brangenybes, apdraudama išlošiamuosius laktus nuo tiražo, tikrindama № ir t. t. 4. Tarpininkauja perkant bei parduodant % poperius. 5. Daro visokias kitas operacijas, Draugijos įstatų leistas. „Brolių Vailokaikių ir B-vės“ Draugija užtikrina padėtus pas ją pinigus ir kitas brangenybes visais savo turtais.

Reikalais prašoma kreipties kun. E. Paukštos buto adresu: Москва, Милютинский пер., д. Румско-Катол. церкви, кв. 4. Т-ву „Бр. Вайлокайтисъ и К-о“.

Vilkauskaitė Marijona ieško Vilkauskio, Kauno gub., iš Vie-kšnių.

Advok. P. Leonas (Maskva, Mior-tvyj per 11—3) ieško Šiaulių gy-ventojos JUZEFOS VERCINSKIENES — jai įduoti iš teismo išimtus jos pi-nigus. Vercinskiene gyvena už bažny-čios, Noreikienės namuose.

Siuvéjas

S. Martinėnas ima visokių vyriškų drabužių užsakymus. Adr.: Petrapilis, Suvarovskij pr. 55, b. 15.

D-ras Bukontas

apsigyveno Sebeže, Viteb. gub. Jo adresas: Себежъ, Вит. г., магазинъ Кушлиса.

Kame dabar yra.

Simanas ir Marcijona Rakickiai, Suv. gub., Naumiesčio ap., Sintautų kaimo, prašau skubinau pranešti šiuo adresu: Jaroslavl, kontora „Kavkaz ir Merkurij“ Jonui Rakickiui.

Kviečiu atsiliepti Marijoną Če-snavičiutę ir Elena Tom-ševskaitę šiuo adresu: Moskva, Pokrovka, Degtiarnyj per. d. 8, kv. 18. A. Vitkovskaja.

Stanislovas Rabikauskis

ieško motinos Marcijonos ir sesers Mor-tos Rabikauskių ir

Kazimieras Turauskis

ieško motinos Uršulės, brolio Jono ir sesers Karolinos Turauskių—visi iš Kur-šėnų miestelio, Kauno gub. Kas žino, kur jie yra, prašome pranešti šiuo adresu: Samara, Troickaja ul. № 24, kv. 4. K. Turauskiui.

Martynas Jasinskis

ir jo se-sers EMILIJA ir ZUZANA ieško sa-vo motinos ELŽBIETOS JASINSKIE-NĖS, 40 metų, iš Dubriškių, Kauno gub., Panevėžio apskr. Biržų valsč. Kas žino, prašoma pranešti jos ad-resas Centraliniam Lietuvių Biurui.

Noriu susirašinėti

su Ramygaličiais pabėgėliais. Atsi-liepkite!

Br. Liesis. Москва, Милютинский пер. 18—9 Литов. Об-во.